Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5729 | 4 PAGINI – 25 BANI | DUMINICĂ 22 OCTOMBRIE 1967

În Editura politică a apărut:

Nicolae Ceaușescu

Victoriile hotărîtoare ale socialismului — triumf al marxism-leninismului

24 pagini 0,50 lei

DESCHIDEREA EXPOZIȚIEI INDUSTRIAL-COMERCIALE A UNIUNII SOVIETICE

Sîmbătă dimineață, în Pavilionul central de expoziții din Piața Scînteii din Capitală s-a deschis expoziția industrial-comercială a U.R.S.S.

La festivitatea de inaugurare au participat tovarășii Nicolae Ceaușescu cu soția, Ion Gheorghe Maurer cu soția, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici cu soția, Paul Niculescu-Mizil cu soția, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Vîlcu, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Dumitru Coliu, Florian Dănălache, Ianos Fazekaș, Gere Mihai, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Vasile Patilineț, Virgil Trofin, Constanța Crăciun, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Gheorghe Gaston Marin și Roman Moldovan, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, precum și Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, membri ai C.C. al P.C.R. și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, ziariști români și corespondenți ai presei străine.

Erau de față șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

La sosire, conducătorii de partid și de stat au fost întîmpinați de membrii delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice, condusă de V. A. Kirillin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., sosită în țara noastră cu acest prilej, de A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și de conducătorii expoziției.

Au fost intonate imnurile de stat ale Uniunii Sovietice și Republicii Socialiste România.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tovarășul V. A. Kirillin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Adresîndu-se conducătorilor de partid și de stat, ai țării noastre, vorbitorul a spus: Am deosebita plăcere de a vă saluta în numele guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, cu ocazia deschiderii în țara dumneavoastră a Expoziției industrial-comerciale sovietice.

Noi, a spus vorbitorul, acordăm o mare însemnătate acestei expoziții înainte de toate pentru faptul că ea constituie o mărturie și un factor al colaborării multilaterale crescinde dintre Uniunea Sovietică și Republica Socialistă România.

Importanța deosebită a expoziției este determinată de faptul că ea se deschide în ajunul semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — revoluție care a deschis epoca înnoirii revoluționare a lumii, a transpunerii practice în viață a ideilor comunismului științific. Oamenii muncii din țările socialiste, întreaga omenire progresistă se pregătesc să marcheze în mod solemn, împreună cu noi, această măreață sărbătoare.

Pe noi nu poate să nu ne bucure faptul că oamenii muncii din Republica Socialistă România se pregătesc de asemenea, să întîmpine semicentenarul Marelui Octombrie ca pe un important eveniment istoric.

În continuare, vorbitorul a amintit că pînă la revoluție, Rusia era o țară agrară înapoiată din punct de vedere economic. Peste 70 la sută din populația adultă era analfabetă. Într-o situație deosebit de grea se aflau regiunile de margine ale Rusiei. În anii puterii sovietice — a spus V. A Kirillin — țara noastră s-a transformat într-un puternic stat industrial, avînd o economie dezvoltată, o știință și cultură înalte. În urmare a promovării consecvente a politicii naționale leniniste s-a format prietenia trainică a popoarelor și naționalităților care trăiesc în țara noastră.

Expoziția care se deschide astăzi este cea mai mare expoziție organizată în 1967 în străinătate, atît în ceea ce privește suprafața de expunere, cît și în ceea ce

(Continuare în pag. a III-a)

CE ȘTII DESPRE PRODUSUL LA CARE LUCREZI?

Asistăm alături de inginerii Gh. Leoveanu și Paul Hendric (șeful atelierului II cazangerie) la o demonstrație. În fața desenului secționat al schimbătorului de căldură Mihai Alexandru, absolvent al școlii profesionale, seria 1964.

— *Unde se montează flanșa?* Degetul tînărului se plimbă la voia întîmplării.

— *Cum se realizează îmbinarea corpului cu flanșa? Degajarea asta cum se numește?* Răspunsul întîrzie, apoi vine imprecis. Cum o fi lucrînd de vreme ce nu cunoaște noțiunile elementare?

... Pe biroul șefului de atelier două cereri: Ionescu Ion, Alexandru Negoiță cer să plece din uzină. *Sînt foarte slab pregătiți*, ni se spune. DE FAPT, CE CUNOSC TINERII DESPRE PRODUSUL LA CARE LUCREAZĂ?

Complexitatea utilajului care se execută aici poate însemna o pledoarie în plus pentru ancheta organizată cu această temă. Să vizităm deci secțiile Uzinei de utilaj chimic — UZUC — Ploiești ziua și mai ales noaptea.

...Alexandru Toma urmărește explicațiile șefului de echipă Dumitru Matei. Este cel mai tînăr în atelierul IV cazangerie și de aceea grija tuturor este îndreptată înspre el. S-a ivit o situație mai dificilă: de la strungărie șicanele pentru cîteva schimbătoare de căldură au venit fie cu un orificiu în plus, fie în minus. Nu se pot monta. În unele cazuri este nevoie de trasaj. Tînărul trebuie să știe cum să facă operația și șeful de echipă îl urmărește îndeaproape. Desenul e complicat, dar parcă numai prezintă atîtea necunoscute cînd simte umărul celorlalți alături de al său. A reușit. Cunoștințele i s-au îmbogățit. Știe că produsul va lua destinația marilor combinate și se străduiește să lucreze corect. La fel procedează și Filip Ionescu, șef de echipă, secretar al organizației U.T.C., cu tinerii sudori.

Alături, se află atelierul III cazangerie. Se lucrează la o uriașă coloană. De una din echipe răspunde Ion Iancu. Ne oprim la Marin Radu—sudor.

— *Ce lucrezi acum?*

— Prind astea! Ne arată cîteva nervuri. Nu i s-a spus nici ce sînt *astea*, nici la ce folosesc, așa că nu înțelege ce consecințe ar putea avea o operație greșită.

— *La ce folosește coloana?* Nu și-a pus o asemenea întrebare. Abia acum ar vrea să știe și se adresează muncitorului Ion Stoica. Răspunsul: *Se bagă apă în ea!* este derutant și stîrnește hazul. Dar nu este de rîs. Cuvintele relevă o anume atitudine față de tinerii veniți din școlile profesionale. Și asta o poți întîlni mai frecvent în schimburile II și III.

Sîntem la uzinaj. Discutăm cu strungarul Victor Teleanu despre planul uzinei:

— *Trebuie să fac 152 piulițe. Nu știu la ce folosesc. Nu scrie nici în fișa tehnologică. Maistrul mi-a spus-o fă-le! și-am dat drumul mașinii.* Un răspuns asemănător l-am primit și de la mulți alți tineri.

A cunoaște bine produsul la care contribui este o îndatorire profesională și morală.

— *Uzina are mulți tineri*, spune tovarășul Ion Mitiță șeful biroului evidență și urmărirea rebuturilor. *Unii, la uzinaj și rulmenți, nu stăpînesc bine mașinile, rămîn cu bruma de cunoștințe primită cu ani în urmă.*

Cum calificați că parte din ei nu cunosc importanța pieselor, a produselor uzinei?

— *Este cauza care generează lucrul de slabă calitate, rebuturile. Nu sînt singurii vinovați. În aceeași măsură vina o au reglorii, șefii de echipă și mai ales maiștrii. Ultimii se ocupă de tot felul de probleme administrative, nu fără importanță, neglijînd pregătirea economică, calificarea celor a căror activitate o îndrumează. Nu dau suficiente explicații, nu stimulează interesul, pasiunea. Or, la noi se hotărăște, într-un sens, soarta unor obiective industriale. Să vă dau un exemplu: un aparat defect ar duce la sistarea distilării fracționate a motorinei de la Brazi. În cîteva ore, s-ar putea pierde o producție de cîteva sute de mii de lei. Se-nțelege că acest lucru nu se-ntîmplă dar tinerii trebuie să cunoască ce mari sînt consecințele atunci cînd lucrezi neatent, sau cînd nu te pricepi să faci o operație cum trebuie.*

Există și cea de a doua latură care ține de fiecare, interesul

LIDIA POPESCU
ION TEOHARIDE

(Continuare în pag. a II-a)

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A VIZITAT EXPOZIȚIA DE CARTE ȘCOLARĂ ȘI UNIVERSITARĂ

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, împreună cu tovarășii Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., au vizitat expoziția de manuale școlare și universitare organizată de Ministerul Învățămîntului. Conducătorii de partid au fost întîmpinați de acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, Miron Constantinescu și Costin Nădejde, adjuncți ai ministrului învățămîntului, Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, Ion Teoreanu, șeful Secției Învățămînt a C.C. al P.C.R.

Prezentînd expoziția, ministrul învățămîntului a arătat că numai pentru acest an școlar au fost editate aproape 700 manuale destinate învățămîntului de cultură generală, profesional, tehnic și liceelor de specialitate, cu un tiraj global de peste 28 000 000 exemplare. În perioada 1960-1967 au fost tipărite și litografiate peste 2 800 manuale, cursuri și alte lucrări destinate studenților din universități și institute.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat activitatea depusă pentru editarea acestor manuale și cursuri, subliniind totodată necesitatea de a se face noi progrese în îmbunătățirea continuă a conținutului și formei grafice a cărților destinate școlilor și universităților.

În continuare, conducătorii de partid au vizitat o expoziție cu lucrări ale elevilor, care activează în diferite cercuri din cadrul Palatului pionierilor, caselor de pionieri și școlilor de pe întreg cuprinsul patriei. Un grup de pionieri au oferit conducătorilor de partid obiecte executate de ei în cadrul cercurilor.

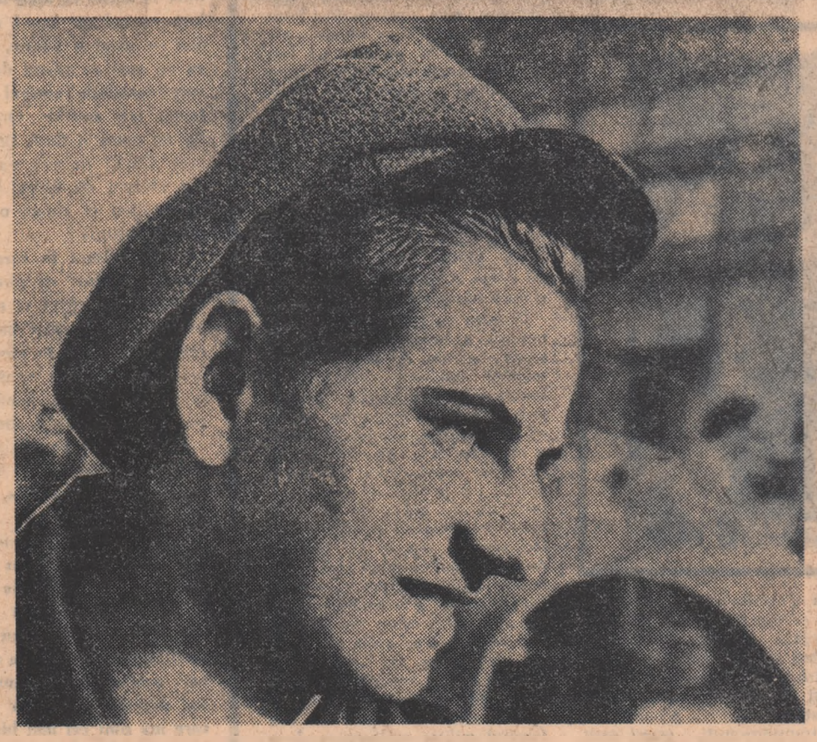

O fire energică, hotărîtă, așa ni-l înfățișează pelicula și așa este în realitate tînărul Nicolae Curecheanu, intrat de curînd în cursurile de calificare pentru meseria de sudor de la Uzina „Independența" Sibiu

FINAL LA ÎNSĂMÎNȚĂRI

PLOIEȘTI (de la corespondentul nostru)

Pe ogoarele regiunii Ploiești, ritmul însămînțărilor de toamnă a fost în ultimul timp mult intensificat. Folosind rațional capacitatea de lucru a tractoarelor și semănătorilor și timpul prielnic, pînă în dimineața zilei de 18 octombrie întreprinderile agricole de stat din regiune au raportat terminarea însămînțărilor pe întreaga suprafață planificată cu culturi de toamnă. În aceeași perioadă, cooperativele agricole de producție, însămînțaseră cu culturi de toamnă 111 976 hectare din totalul suprafeței planificate. Cooperativele agricole din raioanele Ploiești, Buzău, Mizil și Rîmnicu Sărat au terminat în întregime însămînțările de toamnă, iar ieri a raportat încheierea acestei lucrări și raionul Cislău.

★

În regiunea Banat, la 21 octombrie campania de însămînțări se apropia de sfîrșit. Din cele 320 000 de hectare teren destinat semănăturilor de tomană, peste 99 la sută a primit sămînța. Ultimele hectare se însemințează în raioanele Orșova, Caransebeș și Oravița. Ritmul realizat pînă acum oferă garanția că în 2-3 zile în regiunea Banat se va încheia această lucrare.

N. COȘOVEANU

UN IMPORTANT SUCCES AL MINERILOR DE LA ROVINARI

Pe panglica de asfalt la jumătatea distanței dintre Filiași și Tg. Jiu privirile trecătorilor sînt, fără îndoială, atrase de instalații moderne înfruchipînd un uriaș excavator din dreptul localității pe care scrie mare: Rovinari. Aici a avut loc de curînd sărbătorirea unui eveniment cu totul deosebit: noua carieră Cicani, cea mai mare exploatare minieră de lignit la suprafață din țară, a atins principalii indicatori tehnico-economici proiectați cu 15 luni înainte de termenul planificat. Harnicii mineri de aici au extras de la începutul lunii octombrie și pînă în prezent cîte 4 695 tone lignit în fiecare zi, ceea ce înseamnă o depășire de 145 tone zilnic pentru prevederile anului 1969.

Acad. GRIGORE MOISIL

disocieri

CIRCULAȚIA CĂRȚII DE SPECIALITATE

Importul și exportul de carte nu trebuie privite ca o problemă comercială. După cum uneori se poate să fie nevoie să importăm unele medicamente pentru a stăvili o epidemie sau o epizootie, fără ca aceasta să poată fi considerată ca o problemă de comerț ci ca o problemă de sănătate a oamenilor sau a animalelor, tot astfel exportul de carte nu e o problemă comercială ci o problemă de propagandă și de manifestare națională, tinzînd să ridice prestigiul țării, în timp ce importul de carte e o problemă de cultură și de trăire culturală pe plan internațional.

Pentru a fi deosebit de concret, tot ce voi spune se referă exclusiv la cartea matematică, lăsînd ca alții să vadă cît din ce spun eu se poate aplica în alte domenii.

De altfel, în privința exportului de carte librăriile din străinătate sînt specializate, așa că n-ar avea rost să facem generalizări și în nici un caz nu e bine să se continue sistemul actual prin care există corespondenți în străinătate pentru totalitatea comerțului de carte cu Țara Românească. Exportul de carte matematică e o problemă diferită de cea a editării în străinătate de carte matematică românească. E bine să se știe că editurile străine din S.U.A., din Franța și din R.F. a Germaniei au editat peste 20 de cărți cu autori români. Astfel de editări s-au făcut pe socoteala editurilor străine, ceea ce înseamnă că acestea au avut încredere, că respectivele volume vor fi vîndute și că prin vînzarea lor, ele vor avea cîștiguri cuvenit. Bineînțeles, cartea editată de o editură străină are avantajul de a fi imediat livrată tuturor librăriilor și ca atare răspîndirea ei e foarte mare. Totuși, acest mod de a lucra are un dezavantaj și anume: editurile țărilor capitaliste nu se angajează să publice decît acele lucrări despre care sînt sigure că vor fi vîndute. Ca atare, în unele domenii științifice de mare importanță unele lucrări de mare valoare pot să nu fie editate pentru motivul că numărul cumpărătorilor ar fi prea restrîns. Privind din punct de vedere comercial, nici noi n-ar trebui să edităm aceste cărți. Aici se vede însă că nu avem de-a face cu o problemă comercială. O carte vîndută în puține exemplare, dacă e o carte de înalt nivel științific, se poate să contribuie în mod important la ridicarea prestigiului național mult mai mult decît o carte foarte răspîndită, dar de mai puțină importanță științifică.

Cred că trebuie lăsată pe seama editurilor străine editarea tuturor cărților de o largă răspîndire. Dar trebuie ca Academia Republicii Socialiste România sau Ministerul Învățămîntului să aibă sarcina de a edita acele cărți puține, numeroase, dar care fac fală poporului nostru.

Tot astfel se prezintă problema importului de carte din străinătate. Poporul nostru a făcut o importantă revoluție socială și economică printre ale cărei consecințe trebuie numărate și cele culturale. Nu vom vorbi acum nici de importanța alfabeti-

(Continuare în pag. a II-a)

O ZI DIN VIAȚA

ELENEI IONESCU

de Ștefan Iureș

Chiar în momentul cînd așterni pe hîrtie un astfel de nume știi cu certitudine că nimeni n-o să tresară citindu-l; nici măcar omul care îl poartă. În mulțimea inombrabilă de ionești se găsesc oricînd cîteva mii de elene în măsură să umple paginile de notițe ale gazetarului cu date de producție, cu probleme de familie, cu spectacole văzute și comentate — etc. Anonimatul nu poate fi spart cu atît de modeste particularizări. Elementul de senzație este, din principiu, în divorț cu o Elenă Ionescu, încă mai înainte de a o privi mai deaproape, cît de cît.

Dar încă după ce se mai află și că e vorba, aici, de o fată de 18 ani! Vasăzică deocamdată nu a apucat să se afirme prin nimic. Aspiră, cei puțin, să devină o vedetă a scenei, a ecranului, a caselor de mode? De unde, a absolvit pur și simplu școala profesională de trei ani „Dimitrie Marinescu" și este din '66, lucrătoare zețar la „Argeșul", întreprindere poligrafică din Pitești. Talente nu i se cunosc, poate cu excepția unuia destul de răspîndit la această vîrstă — a ști să surîdă, a-i place să surîdă, a simți imperios nevoia de a surîde, cu întreaga fizionomie, la impulsurile cele mai mărunte. Cît despre principii, sînt la fel de solid implîntate în tradiție și de nesofisticate: nu lăsa pe mîine ce poți face azi, etc.

Ce s-a petrecut, deci, notabil pentru Elena Ionescu în ziua de 14 octombrie? Nimic deosebit, nici în bine nici în rău, absolut nimic — e primul lucru pe care, jenată, se grăbește să-l remarce singură. La tipografie, munca ei cotidiană deasupra casetelor cu litere. Foi de evidență pentru uzina chimică; declarații tip destinate Sfatului popular Pitești; fișe de instructaj cu protecția muncii ucenicilor. Iată ce texte se adună, rînd cu rînd, sub degetele fetei, și pe urmă, după tipărire, se desfac revărsîndu-se organizat în casete. Limbajul administrativ nu strălucește prin virtuți stilistice— Elena are un surîs de ironie — poate că la „Argeșul" se vor tipări și texte literare, dar aceasta este chestiune de viitor pentru care, la 14 octombrie, aducîndu-și aminte de „Zburătorul" lui Eliade, Elena a avut iarăși un surîs, — altfel acesta, mai cald și incapabil să se șteargă brusc, chiar dacă tocmai atunci brigadierul, nea Ilie Țucă, i-a adresat zețăriței o mărunță observație critică.

Ce este cu „Zburătorul", de ce tocmai „Zburătorul"? Acest punct de incidență pe suprafața banală a zilei este, desigur, și el banal: „Zburătorul" e lecția de pregătit la română, și eleva Ionescu Elena, din clasa a X-a curs seral, a pregătit după amiază respectiva analiză literară. Algebra, cu problemele de permutări, i-a cerut un efort suplimentar de voință, nu pentru că n-ar fi înțeles mecanismul rezolvării (o discuție cu colega de școală și tovarășa de cameră Matilda Tudorache a fost suficientă și lămuritoare) ci pentru că 14 octombrie.. era sîmbătă. Sfîrșit de săptămînă, ora muzicii ușoare — n-ar fi oare cazul ca Elena să devi. Lili?

La această rubrică ține însă la exactitatea detaliului: neajustat: fata a luat autobuzul spre comuna natală Davidești și, pe drum, săltat pe genunchi i-a stat deschisă cartea de chimie. Iar la Davidești o simplă plimbare cu cîteva prietene din copilărie (ce mai faceți voi? ce ' ma face cutare?) a fost interludiul dinaintea ultimului punct înscris în bilanțul zilei. Pentru acesta degeaba ați încerca anticipațiile cele mai plauzibile (film? bal? televizor? reunionea familială?...) Seara, la capătul ei anonim, simbăta din 14 octombrie a fost consacrată „programului administrativ" personal. Există bluze imaculat albe cărora, dincolo de scrobeală și de apăsarea fierului de călcat, o fată trebuie să le integreze un surîs, neapărat un surîs dacă vrea ca mîine, în momentele majore ale zilei de odihnă, să strălucească.

Și nu numai bluza. Tot are modesta strălucire a unei stele foarte mici.

MARILE PROBLEME... FALSE

AUTORUL NU ȘI-A PROPUS SĂ LE AFLE PE TOATE. BA, POATE CHIAR MĂRTURISI, CĂ I-AU PICAT CÎND NICI NU SE AȘTEPTA. L-AU LUAT ADICĂ PE NEPREGĂTITE, DE ACEEA NICI EL NU A AJUNS LA O REZOLVARE A TUTUROR — CEL PUȚIN NU A CELOR CARE L-AU SURPRINS NEPREGĂTIT.

„PROBLEME..."

— Dacă n-or să vină fete? Cum o să se descurce băieții? Să danseze între ei, nu se poate! Să stea pe margine, n-are nici un haz seara distractivă!...

Cam astea sînt problemele pe care și le pun întotdeauna membrii Comitetului U.T.C. de la „Tehnofrig"— Cluj, cînd organizează serile de dans. Și, bineînțeles, se caută o soluție. Se pare însă că ea este de mult cunoscută. Atunci? Să vedem întîi cum stau lucrurile. La „Tehnofrig" lucrează numai băieți (vîrsta medie a muncitorilor uzinei este de 24 de ani), la „Someșul" și la „Flacăra", întreprinderi textile aflate în vecinătate, lucrează numai fete. Nimic mai simplu decît organizarea unor acțiuni comune.

— S-au și făcut cîteva! Dar...

Tovarășul Paraipan Gh., secretarul Comitetului U.T.C. caută și chiar găsește argumente care să explice... inadecvarea „soluției".

— ...băieții sînt cam timizi, nu invită fetele la dans; fetele se cam rușinează să invite ele pe băieți. Comitetele U.T.C. de la cele două uzine au problemele lor, noi pe ale noastre... E cam greu...

— O seară distractivă e o problemă comună în cazul de față, sau, mai bine zis, e o rezolvare comună, altfel dv. vă plîngeți de partenere, textilistele de parteneri ș.a.m.d.

— Cum să mă explic: noi nu organizăm numai simple seri de dans, avem în atenție și pauzele (!) în care ne îngrijim să se desfășoare tradiționale jocuri distractive dotate cu premii sau să aibă loc diferite concursuri gen „cunoașteți melodia și interpretul" sau „să ne cunoaștem patria". Și la ele (n.a. la textiliste) se organizează diferite acțiuni așa că nu le putem strica programul lor...

— De ce nu organizați atunci un program la care să-și aducă contribuția fiecare organizație sau, pe rînd, una din întreprinderi să fie cea care oferă un program?

— Asta ar fi simplu, dar mai există o problemă: tinerii noștri nu prea știu să danseze. Vom organiza un cerc de dansuri moderne și atunci...

— Atunci cu cine vor dansa?

... Și uite așa, cam astea sînt problemele tovarășilor. Dv. ce spuneți, grave, nu?

NU TALENT CU CARUL, DAR CU SARCINA...

În curtea uzinei, la intrarea principală, o statuie de 3—4 metri, de o flagrantă lipsă de gust (gurile rele spun că autorul ei, un sculptor din localitate, îți întoarce spatele dacă-i amintești de această lucrare). Membrii cercului de artă plastică de la „Tehnofrig", toți uteciștii, au luat inițiativa de a executa gratuit o altă statuie. Stoica Teodor, a și făcut o machetă; un pinguin stilizat (pinguinul fiind emblema produselor uzinei) care să înlocuiască sinistra întrupare metalică. Pînă aici toate bune și nu avem decît să felicităm inițiativa tinerilor. Comitetul U.T.C. dorindu-se receptiv la propunerile tinerilor și-a trecut însă în planul de muncă „mobilizarea unui număr mai mare de tineri care să facă parte din cercul de artă plastică", *aceasta de bună seamă, exprimînd lăudabila speranță că în fiecare utecist stă ascuns un viitor sculptor sau pictor! Cei cinci membri „inițiați" ai cercului de artă plastică și-au văzut mai departe de treabă și au deschis o expoziție în holul „Palatului culturii". Cît despre sarcina din planul de muncă al comitetului U.T.C., acesta neavînd darul de a trasa... talent* (chemare, *cum se spune) și-a văzut împlinită confuza, la început, dorință de a oferi tinerilor, excursii artistice: vizite la muzee, cunoașterea pinacotecilor din oraș, urmînd ca la fiecare vizită un specialist să dea explicațiile necesare.*

NU E VORBA DE UN FALS ÎN „ACTE PUBLICE"...

E curios să citești în darea de seamă a comitetului U.T.C. realizări ca „s-au procurat 13 bilete pentru spectacolul de muzică ușoară al orchestrei OPTIMIȘTII. Au participat 13 persoane" *sau* „la filmul — A fost cîndva hoț — s-au procurat bilete pentru 24 persoane", *cînd tinerii din uzină au 60 de abonamente la teatru și peste 200 la film. E drept că totul „corespunde" și ce și-or fi zis tovarășii: „dacă tot sînt, noi de ce să nu le trecem?!"*

Excluzînd turismul care are mulți și frecvenți participanți în uzină, nu se dă atenție activității culturale de masă. „Club" înseamnă de fapt doar vizionarea emisiunilor de televiziune. Un club de privitori! Poate zice cineva că nu e? Greu! Nu are nici un responsabil și nici un salariat permanent. Există doar o femeie de serviciu care împrumută din cînd în cînd un joc de șah sau paletele de tenis de masă. Organizația U.T.C. ar putea patrona acest club, îngrijindu-se de un program și de o funcționare permanentă. „Noi ne-am gîndit la asta, dar..." *e răspunsul membrilor comitetului U.T.C. Aici cititorii trebuie să înțeleagă că acest „dar" ascunde dificultăți cît pietrele de moară, că dacă, vedeți dumneavoastră, nouă ne-a trecut asta prin cap (cînd, cît timp, o secundă —două?) realizarea unei asemenea idei întîmpină obstacole (ca în cursa lui Făt Frumos care aruncă în calea zmeului peria, nătrama și gresia) că, în fine, o întreprindere de asemenea gravitate nu poate avea loc așa, cît ai bate din palme, și nici cu una cu două, ci... Iată însă că și noi am căzut în mania teribilului „dar" („ci") din complicatul, interminabilul răspuns al tovarășilor la o întrebare — și o situație — care este, totuși, atît de simplă încît rosim și-i lăsăm tot pe dinșii s-o rezolve.*

TUDOR STĂNESCU

CARNET DE LUCRU

GRIGORE HAGIU

— Tovarășe Grigore Hagiu stați de vorbă cu un om care vă iubește poezia și e bucuros să afle ce gîndiți despre ea — și așa mai departe...

— E greu în general să vorbești despre poezia ta proprie — și e la fel de greu să intri în miezul ei afectiv și intențional — căci cam asta bănuiesc să însemne „așa mai departe".... În ceea ce mă privește — am terminat, cred, o „perioadă de mijloc" deși, de fapt prima, nu contează, poet mă consider de la „Sentimentele ascunse". Ultimul volum — „Sfera gînditoare" reprezintă cred eu, punctul maxim al gîndirii mele creatoare de acum — stabilizarea ei.

— Punctul maxim?! Și ce veți face mai departe?

— Orice formulă poetică se poate didacticiza sau depăși, esențialul este s-o găsești — formula ta, unică, cea care te reprezintă exclusiv. Unii o găsesc de la început — ca Blaga de pildă — care cu prima poezie s-a verificat pe sine însuși. La fel Bacovia. Acestea sînt universurile în cerc, față de universurile în spirală — al căror strălucit reprezentant ar fi Ion Barbu. Reprezentantul absolut este însuși Eminescu, de fapt.

— Această organizare a poeților „pe universuri" creează scări valorice? De la sine înțeles, din punct de vedere filozofic, spirala este superioară cercului, mi se pare în acest sistem propus de dumneavoastră superioritatea celei de a doua categorii de poeți... Dar lucrul este inexact — Barbu față de Bacovia de exemplu... Atunci?

— Atunci, pe planul construcției poetice, este desigur, superioară. Sînt obsesii de sine stătătoare — și obsesia universală — obsesia formală a depășirii de sine poetice, care ar fi superioară. Numai că și aici vă răspund cu răspunsul pe care probabil îl așteptați — **poeții mari depășesc contradicțiile acestor tipuri — topite în tipul ideal în care jocul celor două forțe fac corp comun. Nici nu te mai interesează în aceste condiții să le separi spre analiză... Discuția se reduce la faptul că dintr-un volum — cel pe care-l consideri — alegi o poezie, din ea un vers — versul de vîrf care constituie nucleul existenței tale poetice.** Or, vîrful nu poate fi decît singur...

— Oare, de aici s-a născut „turnul de fildeș"? Și va fi fiind el atunci o idee atît de absurdă?

— În măsura în care se uită că pentru ca piramida să existe, cu vîrful ei amețitor, trebuie să existe baza acesteia. Nu cred în ideea că piramidele au fost construite invers — în planul poetic cel puțin, aceasta este o aberație.

— Nu v-a „speriat" niciodată actul poetic? Adică, spaima de perfecțiunea, acuitatea cu care poezia „nu iartă pe poet" exprimîndu-l...

— V-aș răspunde cu o glumă, care ascunde de fapt mult adevăr: **sînt speriat de mine, ca să nu mă sperii cînd scriu. Poezia rămîne pentru mine, punctul fix, punctul de sprijin în care mă simt cel mai bine în existență.** Poate acesta este lucrul cel mai important.

— Atunci, nu vă doare sau descurajează „cît de cît" inevitabilul, obiectivul divorț cu cititorul? Sînt cu totul de acord că poezia, punct maxim al artei — dacă tot depistăm „puncte" în această discuție — nu poate aștepta, în zborul ei abisal, căderea ultimei trepte a rachetei. Racheta zboară singură. E aici o dramă... sublimă. Abstracția în poezie e o condiție de existență, nu mi se pare că am descoperit-o noi. Atît, că ne obsedează mai mult, și o revelăm deci, ca atare.

— Da, abstracția este, în **poezia modernă, „mai bine pusă în pagină". Ce este, în fond, abstracția? Foarte simplu exprimat, cred că s-ar putea defini prin aceea că mulțimea elementelor contemplate sînt adunate într-un spațiu foarte mic. Dar aceasta este un atribut al vieții — oamenii nu renunță la aceasta, nu văd de ce ar renunța poeții! De altfel, cu cît abstracția este mai înaltă, cu atît ea atrage un conținut mai concret.** Gîndirea însăși este emoție sublimată. În poezie, ea este foarte concentrată, de aici dificultatea la înțelegere a spiritelor medii.

— Și greșeala poeților medii care-și arogă dreptul la abstracție filozofică în vers! Căci — ca cititor vorbesc, aceștia compromit ideea. Dar climatul însuși s-a „sublimat", vorbesc de climatul intelectual — și aceasta este bine. Mă gîndesc la o mai veche discuție cu Matei Călinescu care vorbea de critica față de „opera deschisă", opera care ea însăși iradiază o sumă de universuri posibile.

— Da, **fiecare inventă operei universuri, dar numai unii le găsesc pe cele reale.** Aceștia sînt cei ce jalonează reperele. **Poeților mari le este neclar sensul operei lor, al evoluției ei, dar ceea ce au făcut ei pentru poezie este perfect încheiat. Ceea ce se întîmplă mai departe este creația altor suflete în poezie** — căci geniul artei constă tocmai în alcătuirea acestei stări abisale, acestui univers ce naște constelații.

Revenind, **divorțul de care vorbeați nu are de ce să sperie, să întristeze, el este punctul mort necesar al alergătorului care se depășește. Altfel, acest divorț se produce la apariția operei, apoi începe înțelegerea.** Nu poți crea decît în această postură — fiecare poet își înțelege desigur, cel mai bine opera. În condițiile actuale — de criză de timp efectiv — poetul preferă chiar să-și explice singur opera. Aici există însă riscul de a ți-o explica... prea bine, mai bine decît a reușit ea însăși să și-o facă. Iarăși, este adevărat că în felul acesta se smulge poeziei aura de mister care este hlamida sa.

— O iau ca un... reproș!

Dar noi, „consumatorii de poezie", cine o fi inventat această formulă! — avem nevoie de explicațiile dumneavoastră, ale poeților. Trebuie să vă delimităm căci... apar foarte multe cărți, dumneavoastră înșivă vorbeați de timp efectiv! Glumesc. Apar însă, într-adevăr foarte multe cărți. Nu toate sînt excelente, dar au o calitate: mulțimea de cărți bine scrise este un fapt: ele ajută la depistarea cu mai mare ușurință a vîrfurilor.

— Cred foarte mult în această generație de poezie. Ea asigură toate premisele pentru valorificarea unor poeți de mare talie. Ei sînt foarte diferențiați — o condiție a marei valori — dar **timpul va dovedi că punctele esențiale de reper sînt comune. Fenomenul cel mai interesant în poezia tinerilor este că aceștia își construiesc metodele — foarte personale — care au, efectiv, un scop comun.** Iată, Nichita Stănescu, sedus de zonele abstracte ale cuvîntului și, deci, gîndirii, și Ion Alexandru — poet teluric, al unui anume concret. Amîndoi, la alte sfere, realizează aceeași uluire în fața lumii. **Unul e infernul, celălalt paradisul... Mai rău este pentru cei ce se află în zonele de trecere... Cred că poezia modernă în genere nu mai poate fi considerată prin diferențiere și comparare, pentru că fiecare poet de elită este stăpînul unui univers închis, creat de el. În** ceea ce privește mulțimea de tineri poeți, la noi, timpul va decanta, desigur. Eu cred în poezia prestabilită — cu riscul de a fi acuzat de teorii ale hazardului **— cred adică, în faptul că, poezia își alege singură omul, și nu invers. Fenomenul de alegere nu este stabilit. Se consumă enorm pentru gramul de uraniu de care vorbea Maiakovski.**

— Sînteți, deci, fericit că sînteți poet? Un romancier mare spunea că această „fiară" care s-a născut în el, talentul, va sfîrși prin a-l devora.

— Poezia îți dă totul și devoră totul, așa este. Cum proporția n-a fost încă stabilită, rămîne să constați echilibrul...

SMARANDA JELESCU

SENZAȚIONALE DESCOPERIRI DE PE INSULA THERA...

Cunoscută încă din vechime, legenda fabuloasei Atlantide a stîrnit fantezia arheologilor, istoricilor și... romancierilor. Plasată de Platon în oceanul Atlantic, dincolo de „Coloanele lui Hercule", cum era numită strîmtoarea Gibraltar în antichitate, Atlantida s-ar fi scufundat cu aproape 9 000 de ani înainte de epoca soloniană.

Din păcate la o confruntare cu datele științifice această legendă se dovedește inexactă. Într-adevăr, în oceanul Atlantic oamenii de știință nu au descoperit nici o urmă de continent scufundat.

Iată însă că anul acesta, o nouă filă s-a adăugat la acest dosar atît de voluminos. În marea Egee, pe insula Thera, cercetătorii au stabilit că, datorită activității vulcanice intense, a avut loc o explozie foarte puternică care a distrus parțial insula. Cu ajutorul izotopilor de carbon —14 s-a reușit datarea acestei catastrofe: ea a avut loc în jurul anilor 1500 î.e.n. S-a emis ipoteza că această catastrofă ar fi generat legenda Atlantidei. Dacă se consideră că exagerările în timp sînt de zece ori mai mari, se ajunge tocmai la această epocă. Pe de altă parte, în acea vreme înflorea din plin cultura minoică, creatoarea unor mari valori de tipul celor descoperite în insula Creta.

Pentru a verifica această ipoteză, o expediție greco-americană sub conducerea profesorului Spyridon Marinatos a explorat în vara acestui an insula Thera.

Expediția a făcut descoperiri senzaționale: sub roca vulcanică depusă în urma erupțiilor, au fost găsite ruinele unui mare oraș. Pe o suprafață de peste 1 km² au fost identificate resturile unor clădiri cu două și chiar trei etaje. Aceste edificii erau împodobite cu fresce al căror stil și subiecte — cu deosebire scene marine — indicau civilizația cretană. Arhitectura acestor clădiri este, de asemenea, minoică. Cercetătorii au ajuns la concluzia că este vorba de cultura minoică recentă, care a cunoscut o epocă de înflorire în jurul anilor 1500 î.e.n., adică tocmai data indicată de experiențele cu carbon radioactiv pentru distrugerea insulei. Mărimea acestei așezări este impresionantă: după cei 1200—1 300 metri pătrați explorați, arheologii evaluează populația sa la aproape 30 000 de locuitori.

Săpăturile arheologice efectuate au scos la iveală și alte obiecte: lămpi cu ulei, vase cu resturi de ulei și vin etc. S-au descoperit, de asemenea, resturile unor schelete, dar numai de animale domestice, nici o urmă de schelet omenesc. Cum nu au putut fi găsite nici obiecte prețioase — podoabe de aur, monede etc. — s-ar părea că orașul a avut o soartă mai bună ca cea a anticului Pompei din Italia meridională, locuitorii săi reușind să se evacueze la vreme împreună cu o parte din avutul lor, înainte de catastrofă.

Pentru a putea definitiva concluziile asupra acestor interesante descoperiri, cercetările vor fi continuate și în anul viitor.

PETRE JUNIE

ÎN PREAJMA ZILEI FORȚELOR ARMATE ALE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

TINEREȚEA UNEI VECHI TRADIȚII OSTĂȘEȘTI

Am vizitat, în aceste zile, o unitate de transmisiuni care, alături de alte unități din armata noastră, se mîndrește cu o îndelungată tradiție ostășească, îmbogățită an de an prin contribuția fiecărui contingent. În urmă cu cîteva luni, la 14 iulie s-au împlinit 94 de ani de la data cînd, printr-un decret oficial, a luat ființă prima secție de transmisiuni din armata română, întîia piatră așezată la temelia unei tradiții care, nu peste mult, va împlini venerabila vîrstă de un secol.

Pășim prin sălile Muzeului unității, cu un sentiment de mîndrie ostășească. Pentru că în aceste încăperi — file din istoria trecută a unității — odihnește, ca într-un pantheon, memoria primilor eroi transmisioniști. Într-un astfel de lăcaș deceniile le măsori cu pasul, dar nu poate fi cu nimic măsurată emoția întîlnirii cu anul, cu ziua și clipa în care înaintașii au dobîndit, cu sîngele lor, dreptul la viață al urmașilor.

...1877. Flăcările războiului pentru independență înroșesc zările dinspre miază-zi ale țării. Tunurile românești din Calafat bombardează Vidinul. Dorobanții și călăreții se avîntă neînfricați spre redutele otomane, purtînd în inimi ura împotriva asupritorilor și ordinul patriei. În primele rînduri se află și transmisioniștii. Prin bobinele lor leagă între ele regimente, divizii, comandamente, ducînd pretutindeni încrederea în victorie și ordinul „mereu înainte". La 19 octombrie, după numai patru ani de la înființarea primului nucleu de transmisiuni, cele patru secții aflate pe cîmpul de luptă de la Plevna sînt transformate în compania de telegrafie. Din întîiul contingent de luptători ai acestei companii se ridică primii eroi transmisioniști: sergent D. Predescu, caporal I. Petrosan, soldații C. Constantinescu și Gh. Popovici, distinși pentru fapte de arme cu cea mai înaltă decorație care se acorda gradelor inferioare: „Virtutea militară" de argint.

...1916—1918. Subunitatea de transmisiuni, devenită acum batalion, este prezentă, împreună cu celelalte unități, în toate marile încleștări cu dușmanul care ne cotropise țara: la luptele de la Olt și Jiu, în trecătorile Carpaților, la Mărășești și Oituz — pretutindeni unde-i chema datoria. Cad eroic mulți transmisioniști: locotenent I. Gheorghe, sergent Gh. Ene, soldat V. Păuescu, dar cei care rămîn continuă lupta lor la Mărășești și Oituz, împreună cu întreaga armată română trăiesc clipa victoriei asupra unui dușman trufaș, care a fost silit să se convingă că „Pe aici nu se trece!".

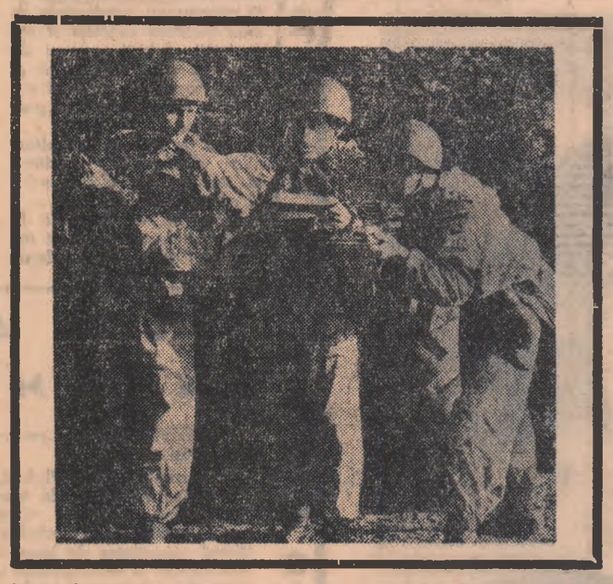

...23 August 1944. Subunitățile de transmisiuni, înnobilate de glorie la Plevna și Mărășești, sînt din nou prezente, alături de întreaga armată română, la marea cumpănă a istoriei. Realizează legăturile între comandamente, unități și formațiuni de luptă patriotice, înțelegînd valoarea ordinului și prețul secundei. Și de ei, ostașii primului regiment de transmisiuni, de priceperea și, la nevoie, de jertfa lor depinde salvarea multor bunuri și a numeroase vieți omenești, eliberarea mai grabnică a țării. De la Hîrșova la București, de la Carpați la Mureș pînă la Someș și Carei, apoi dincolo de hotare, în Ungaria și Cehoslovacia, transmisioniștii jalonează drumul de luptă al unității cu rețeaua firelor de legătură și, mai ales, cu trupurile frînte a 18 ofițeri, 8 subofițeri și 147 de sergenți și soldați. Aceasta este a treia generație de eroi transmisioniști, ostași care, așa cum spunea comandantul la adunarea prilejuită de „Ziua unității", dînd dovadă de o nemăsurată dragoste de țară, au pus mai presus patria și libertatea ei decît propria lor viață.

Ni se mai înfățișează apoi în încăperile muzeului, faptele ostașilor de acum înmănuncheate în dovezi ale dragostei de unitate și ale strădaniei lor de a fi demni urmași ai celor trei generații de eroi. Se găsește aici „Cupa transmisibilă" acordată în cadrul concursurilor de specialitate pe trupele de transmisiuni și care, cucerită patru ani consecutiv, a rămas definitiv în unitate; numeroase alte documente, între care și patru diplome ale C.C. al U.T.C. cu care au fost distinse organizațiile de tineret din unitate — mărturii ale înnoirii unei vechi tradiții ostășești. Bilanțul cu care s-a încheiat ciclul de instrucție trecut este și el o dovadă că această tradiție întinerește și se consolidează prin faptele fiecărui contingent; 113 transmisioniști au devenit specialiști de clasă, 215 au cucerit insigna „Militar de frunte", iar 20 de grupe și echipaje, au fost declarate subunități de frunte.

Cronica scrisă și nescrisă a unității, a fiecărei subunități, așează, alături de performanțele tehnicii moderne, aflată într-o permanentă și dinamică dezvoltare, trăsăturile calitative, an de an mai trainice, ale ostașilor care o mînuiesc și-i pun în valoare însușirile constructive. În aceste cronici stă la loc de cinste numele tuturor militarilor din plutonul de operatori comandat de locotenentul major C. Rotaru, care în ultimele două cicluri, au cucerit printre primii specialitatea de clasă; e o tradiție căreia cei mai tineri ostași din subunitate se pregătesc acum să-i aducă maturitatea și consacrarea. Cea de a 95-a treaptă a tradițiilor unității se cuvine cucerită cu succese deosebite care să dea fiecărui militar mulțumirea de a cinsti în acest fel istoria ostășească a patriei.

Maior T. MARGINEANU

Ce știi despre produsul la care lucrezi?

(Urmare din pag. 1)

dorința de a te autodepăși. Exemplul inginerului Gh. Leoveanu cîndva strungar în uzină, azi colaborator apreciat în realizarea primei instalații de debitare a metalelor cu jet de plasmă al atîtor fruntași este edificator. Dar se poate generaliza? Să continuăm ancheta la rulmenți.

— Am rebutat o piesă și gata. Ce atîta tărăboi?... Meșterul, CTC-ul nu mi-au spus nimic. Așa să fie oare? Iată părerea controlorului tehnic de calitate Gheorghe Vasile:

— Rectificatorul Soare Manolache a intrat cu piatra de polizor o zecime și jumătate mai mult în cămașa de rulment. Consecințele? S-a întîrziat cu o zi montarea a 8 rulmenți. Tratamentul, finisarea au avut și ele de suferit.

Lista poate fi completată cu numele altor tineri.

Pe parcursul anchetei, și în final am discutat cu membri ai birourilor organizațiilor de bază U.T.C., cu comitetul U.T.C. pe uzină. Trebuie precizat că nu lipsesc dezbaterile despre disciplină, calitate, organizarea locului de muncă, numai că adunările generale U.T.C. nu se deosebesc de consfătuirile de grupă sindicală. Cînd am cerut unor tineri să ne indice o acțiune care le-a atras în mod deosebit atenția, au dat semnificativ din umeri. Adunarea de la organizația nr. 10, secția IV cazangerie, despre opinia colectivă ar fi putut să fie interesantă, numai că la indicația comitetului U.T.C. pe uzină materialul s-a dactilografiat în mai multe exemplare cu puncte de suspensie în locul exemplelor și s-a difuzat în uzină. La ce folosește un asemenea procedeu? Surprinde, în altă ordine de idei, unele concepții înapoiate manifestate la însuși unii membri ai birourilor organizațiilor de bază U.T.C. Discutam la uzinaj cu Aurel Cordun despre faptul că tinerii noi nu știu nici ce lucrează, nici cum trebuie să execute o operație, că rămîn sub normă. Ne așteptam să aflăm că organizația U.T.C. a urmărit acest aspect. Dar iată concluzia sa: *N-are importanță că nu cunosc produsele uzinei: e normal să cîștige puțin, sînt noi; și eu am executat piese mai complexe după mai mulți ani.*

Sugerăm comitetului U.T.C. pe uzină să analizeze o asemeneaa atitudine. Credem că s-ar putea organiza acțiuni care să stimuleze interesul tinerilor pentru profesie, discuții despre produsele uzinei (nu numai la ziua festivă de primire a absolvenților) întîlniri pe flux, excursii de documentare la rafinării și combinatele chimice, beneficiarii produselor uzinei etc. Experiență există, dar uneori lipsește continuitatea și fantezia. Ele vor trebui repuse în drepturi.

Circulația cărții de specialitate

(Urmare din pag. 1)

zării, care ne-a făcut să devenim un popor fără analfabeți, nici de munca științifică creatoare, a cărei importanță nu poate să ne scape. Vorbesc pe de o parte de înmulțirea mare a numărului studenților dornici să atingă un nivel cultural foarte ridicat, pe de altă parte, de ridicarea nivelului mediu al funcționarilor de grade nu prea mari. Și unii și alții au ajuns în situația de a trăi cultura pe plan internațional. Ei au nevoie de carte atît în limba română cît și în limbi străine.

O dificultate importantă a cărții românești e aceea că, în genere, cărțile românești sînt editate în mult prea mic număr de exemplare. **E nevoie de a găsi cartea științifică în librărie cel puțin 3—4 ani.** Azi se epuizează uneori în 3—4 zile. E nevoie ca o carte literară care se vinde, deci care interesează publicul sau care e bună, chiar dacă nu interesează acum publicul, **să poată fi cumpărată oricînd.** Azi, majoritatea cărților literare bune sînt epuizate. Trebuie ca editurile noastre și tipografiile noastre să găsească mijlocul de a putea continua tirajul unei cărți care se vinde, în **așa fel încît ea să existe întotdeauna în depozit.** Nu cunosc tehnica tipografierii dar știu că acest lucru se face în toate țările din lume. În matematică putem cumpăra în mod normal o carte tipărită înainte de primul război mondial. Cărțile noastre de matematici apărute pînă acum nu se mai găsesc decît foarte arareori în librării. Chiar dacă aceasta e un merit al autorilor și al cititorilor, în nici un caz nu putem considera ca un merit al celor ce stabilesc tirajul. Cartea străină la noi în țară nu satisface numărul de cercetători pe care îi avem. În unele capitole foarte specializate în care noi avem o școală românească foarte avansată, cartea străină se procură prin darurile făcute de autor sau exemplare pentru recenzii. Aceasta face să nu putem avea cartea străină de matematică decît pentru acele grupuri constituite, iar nu pentru cercetători foarte tineri care atacă alte probleme, oricît ar fi ele de importante. Propunerea mea concretă ar fi următoarea: **să se creeze pe lîngă Institutul de Matematică al Academiei** (las pentru alte discipline ca inițiativa să fie luată de reprezentanții lor) **o sală de expoziție în care să existe toate publicațiile matematice nou apărute în toate țările din lume.**

Fiecare carte ar trebui să fie expusă timp de o lună de zile pentru ca cercetătorii să-și poată da seama cît de mult îi interesează. Cartea științifică occidentală fiind excepțional de scumpă în țările în care ea e publicată, numărul matematicienilor cumpărători n-ar putea să fie prea mare. Bibliotecile institutelor și facultăților de matematici ar putea să li se repartizeze exemplarul unic sosit printr-o înțelegere, păstrînd evidența locului unde s-a cumpărat acel exemplar. Orice carte matematică importantă ar trebui să existe în cel puțin un exemplar pe țară. Cititorul care ar dori să-și cumpere o astfel de carte pentru biblioteca personală să-și poată face comanda prin Institutul de matematică al Academiei. Această comandă trebuie făcută direct editurii, iar nu cum se face astăzi prin achizitori, și se va putea astfel obține ca o carte matematică nouă să existe la noi în țară în nu mai mult de o lună de zile după apariție și nu în mai multe luni de zile după comandă. Astăzi timpul de cînd se comandă o carte și pînă se procură e arareori de 6 luni, adeseori de un an și uneori chiar de un an și jumătate.

DESCHIDEREA EXPOZIŢIEI INDUSTRIAL-COMERCIALE A U.R.S.S.

(Urmare din pag. I)

privește numărul și varietatea exponatelor.

Scopul acestei expoziții este de a înfățișa poporului român principalele etape de dezvoltare ale statului sovietic, succesele obținute în diferite domenii ale economiei, științei și culturii, creșterea bunăstării oamenilor sovietici, înflorirea economiei și culturii naționale a republicilor unionale, lupta Uniunii Sovietice pentru pace și prietenie între popoare.

Vizitatorii expoziției vor putea lua cunoștință de realizările noastre în dezvoltarea diferitelor domenii ale științei, industriei, construcțiilor, transportului, ocrotirii sănătății, învățămîntului și culturii.

Expoziția specială consacrată cuceririi spațiului cosmic va permite cunoașterea contribuției Uniunii Sovietice în acest domeniu. În cadrul acesteia, va putea fi văzută în mărime naturală racheta purtătoare „Vostok" cu motoarele instalate, rachetă care a lansat pentru prima dată omul în spațiul cosmic, machetele primilor sateliți artificiali sovietici ai Pămîntului din lume, ale sateliților din seria „Cosmos", ale stațiilor cosmice „Proton", „Electron" și „Venus".

La expoziție vor putea fi văzute noutăți ale tehnicii sovietice: noile avioane AN-32 Anteu, IL-62, TU-134, Iak-40, automobile „Moskvici-412", „Zaporojeț", autobasculanta Belaz-548, motonave hidroglisoare de tip „Zarea", noi tipuri de tractoare, mașina de prelucrare a metalelor prin scîntei electrice, generatori optici cuantici, televizoare în culori și multe altele.

Exponatele expoziției oferă o imagine a marilor posibilități de export ale Uniunii Sovietice.

Sperăm — a adăugat vorbitorul — că vizitarea expoziției va permite oamenilor muncii din România să cunoască mai profund viața poporului sovietic și va contribui la dezvoltarea continuă a colaborării multilaterale, economice și tehnico-științifice, la lărgirea și întărirea relațiilor frățești dintre țările noastre.

Noi dăm o înaltă prețuire prieteniei dintre poporul sovietic și poporul român, prieteniei dintre popoarele tuturor țărilor socialiste și vom face și în viitor tot ceea ce este posibil pentru dezvoltarea și întărirea ei continuă. Acest lucru este deosebit de important în prezent cînd imperialismul încearcă în diferite puncte ale globului pămîntesc să frîneze, prin forța armelor, lupta de eliberare a popoarelor. Uniunea Sovietică se ridică cu hotărîre în apărarea poporului vietnamez, se pronunță pentru încetarea agresiunii americane împotriva R. D. Vietnam, pentru retragerea trupelor S.U.A. și ale sateliților lor din Vietnamul de Sud, retragere necondiționată a trupelor izraeliene de pe teritoriile arabe ocupate și instaurarea păcii în Orientul Apropiat. Împreună cu țările frățești noi ne pronunțăm în mod hotărît pentru lichidarea focarelor de război, pentru asigurarea păcii și securității popoarelor.

În încheiere, V. A. Kirillin a mulțumit autorităților române pentru ajutorul și sprijinul acordat în organizarea expoziției, pentru

ospitalitatea prietenească cu care delegația sovietică a fost înconjurată la București.

A luat apoi cuvîntul tovarășul Ilie Verdeț, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care a spus:

Este deosebit de plăcut pentru noi, pentru țara noastră, pentru poporul român, a spus vorbitorul, că avem prilejul de a găzdui Expoziția economică a Uniunii Sovietice care se inaugurează astăzi. Această expoziție va oferi vizitatorilor din Capitală și din alte părți ale țării posibilitatea să-și întregească cunoștințele cu privire la realizările obținute de popoarele Uniunii Sovietice în dezvoltarea economiei, științei, culturii, în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, în opera de construire a comunismului.

În cele cinci decenii care s-au scurs de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, în Uniunea Sovietică au avut loc, sub conducerea Partidului Comunist, profunde transformări sociale. Organizarea pe baze socialiste a industriei, agriculturii, a întregii activități economice a determinat un ritm rapid de dezvoltare a forțelor de producție. Într-o perioadă scurtă din punct de vedere istoric, Uniunea Sovietică a devenit, prin munca plină de abnegație a popoarelor sovietice, o putere economică de prim rang, care participă cu aproape o cincime la producția industrială a lumii. În domenii de cea mai mare importanță ale cercetării contemporane — studierea cosmosului, energia atomică, tehnica rachetelor, știința și tehnica sovietică au obținut succese remarcabile, cărora li s-a adăugat zilele trecute o nouă, admirabilă performanță: coborîrea lină a unei stații automate pe planeta Venus și stabilirea pentru prima dată în istoria cosmonauticii a unei comunicații interplanetare. Poporul român se bucură din toată inima de realizările deosebite ale Uniunii Sovietice în opera de construire a noii orînduiri sociale, considerîndu-le drept o contribuție hotărîtoare la întărirea sistemului mondial socialist, la creșterea influenței ideilor socialismului în întreaga lume.

Deschiderea Expoziției economice sovietice, a spus în continuare tovarășul Ilie Verdeț, are loc în preajma sărbătoririi semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — eveniment de răscruce în istoria universală, care a marcat începutul erei revoluțiilor socialiste, a trecerii de la capitalism la socialism pe scară mondială. Alături de celelalte numeroase acțiuni prin care poporul nostru întîmpină acest jubileu glorios, Expoziția ce se inaugurează astăzi constituie o nouă manifestare a sentimentelor de prietenie frățească pe care le nutresc reciproc poporul român și popoarele sovietice.

Pe tărîm politic, economic, științific, tehnic și cultural, între România și Uniunea Sovietică se desfășoară o largă colaborare în spiritul internaționalismului socialist. Avînd o pondere de peste o treime în comerțul exterior al României, Uniunea Sovietică se află pe primul loc între țările cu care întreținem relații economice.

În ultimii 6 ani volumul schimburilor reciproce a crescut de aproape 1,5 ori. Sîntem convinși că succesele pe care țările noastre le obțin în dezvoltarea economiei lor naționale creează noi posibilități, care explorate și puse în valoare prin eforturi comune, pot asigura intensificarea în continuare a acestor schimburi, extinderea cooperării economice și tehnico-științifice.

Partidul Comunist Român, guvernul țării a spus vorbitorul, promovează cu consecvență politica de dezvoltare a relațiilor de prietenie și colaborare frățească cu Uniunea Sovietică, cu celelalte țări socialiste, avînd convingerea profundă că aceasta corespunde intereselor vitale ale popoarelor noastre, intereselor unității sistemului mondial socialist, ale coeziunii mișcării comuniste și muncitorești internaționale și a forțelor progresiste, cauzei socialismului și păcii în lume.

Reafirmînd sentimentul de satisfacție pe care ni-l prilejuiește deschiderea acestei expoziții, ne exprimăm totodată convingerea că ea va fi vizitată de un mare număr de cetățeni, că va trezi un larg interes și va aduce o importantă contribuție la dezvoltarea prieteniei între popoarele și țările noastre.

În încheiere, vă rog să-mi permiteți să felicit călduros pe organizatorii expoziției și să mulțumesc tovarășului Kirillin, șeful delegației guvernamentale sovietice, pentru cuvintele de prețuire rostite la adresa poporului român și a prieteniei româno-sovietice. În numele conducerii partidului, al guvernului nostru, al poporului român transmit popoarelor sovietice, cu prilejul aniversării jubiliare a Marelui Octombrie, urări de noi succese în activitatea pe care o desfășoară pentru construirea comunismului, pentru triumful cauzei păcii și prieteniei între popoare.

Directorul expoziției, V. M. Lepeșkin, invită pe tovarășul Nicolae Ceaușescu să taie panglica inaugurală. Apoi, conducătorii de partid și de stat ai țării noastre, împreună cu toți cei prezenți, vizitează standurile expoziției. Directorul expoziției, asistat de specialiști sovietici, a dat explicații asupra exponatelor prezentate în pavilionul central al expoziției și pe terenul alăturat.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer și ceilalți conducători de partid și de stat s-au interesat îndeaproape de realizările din domeniul industriei, științei și tehnicii sovietice, bogat oglindite în expoziție, dînd o înaltă apeciere exponatelor prezentate.

Înainte de plecare, conducătorii de partid și de stat au felicitat pe organizatorii expoziției și au semnat următoarele în cartea de onoare:

„Expoziția industrială-comercială a Uniunii Sovietice, deschisă la București în cadrul manifestărilor prilejuite de sărbătorirea semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, constituie o strălucită ilustrare a realizărilor remarcabile obținute de U.R.S.S. în domeniul industriei, științei și tehnicii, o expresie elocventă a marelui potențial creator și a muncii însuflețite a poporului sovietic.

Succesele însemnate dobîndite de oamenii muncii din Uniunea Sovietică, sub conducerea P.C.U.S. în cei 50 de ani care au trecut de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, bucură din toată inima pe comuniștii din România, întregul popor român. Ele constituie o contribuție hotărîtoare la creșterea forței și influenței sistemului mondial socialist, la cauza progresului și păcii în lume.

Exprimăm calde felicitări pentru felul în care a fost concepută și organizată această expoziție și urăm popoarelor sovietice noi și tot mai mari succese pe drumul construirii comunismului, pentru înflorirea patriei lor".

(Agerpres)

PRIMIREA DE CĂTRE TOVARĂȘUL CHIVU STOICA A PRINȚULUI GHOLAM REZA PAHLAVI

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit sîmbătă, la Palatul Consiliului de Stat, pe Alteța Sa prințul Gholam Reza Pahlavi, care împreună cu soția, prințesa Manige, fac o vizită de prietenie în țara noastră.

La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a participat Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat.

A fost prezent, de asemenea, S. H. V. Sanandaji, ambasadorul Iranului la București.

Președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica și soția au oferit un dineu în onoarea prințului Gholam Reza Pahlavi și a prințesei Manige.

(Agerpres)

VIZITA ÎN ȚARA NOASTRĂ A UNEI DELEGAȚII A PARTIDULUI SOCIALIST DIN JAPONIA

Vineri după-amiază a sosit în țara noastră o delegație a Partidului Socialist din Japonia, condusă de Shichiro Matsumoto, deputat, membru al Comitetului Executiv al P.S.J. și șef al biroului pentru afaceri internaționale al acestui partid. Din delegație face parte, de asemenea, Shimpei Fujimaki, secretar al biroului pentru afaceri internaționale a P. S. J. Delegația face o vizită prietenească în Republica Socialistă România.

În dimineața zilei de sîmbătă, delegația Partidului Socialist din Japonia a fost primită de președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, tovarășul Ștefan Voitec, membru al Comitetului Executiv la C.C. al P.C.R.

Ședința Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria chimică

Zilele acestea a avut loc la Berlin cea de-a 28-a ședință a Comisiei Permanente C.A.E.R. pentru industria chimică. La ședință au participat delegații ale țărilor membre ale C.A.E.R.: R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, Republica Socialistă România, R. P. Ungară și U.R.S.S. Conform acordului dintre C.A.E.R. și guvernul R.S.F. Iugoslavia, la ședință a fost prezentă, de asemenea, o delegație iugoslavă.

Comisia a discutat problema ordinii și conținutului lucrărilor de coordonare a planurilor de dezvoltare a industriei chimice și a celulozei și hîrtiei a țărilor membre ale C.A.E.R. în perioada de după 1970 și a adoptat recomandări corespunzătoare. Au fost adoptate, de asemenea, unele recomandări în vederea dezvoltării colaborării țărilor membre ale C.A.E.R. și R. S. F. Iugoslavia în domeniul îngrășămintelor minerale și mijloacelor chimice de ocrotire a plantelor.

La ședință au fost examinate propunerile organelor de lucru ale Comisiei în probleme concrete ale colaborării țărilor membre ale C.A.E.R., în domeniul industriei chimice pentru articole de larg consum, coloranților și semifabricatelor, industriei farmaceutice și cauciucurilor sintetice și în alte probleme și au fost adoptate recomandări corespunzătoare.

Comisia a aprobat planul său de lucru pe anul 1968.

Ședința Comisiei s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, colaborare frățească și înțelegere reciprocă.

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

FOTOAMATORI

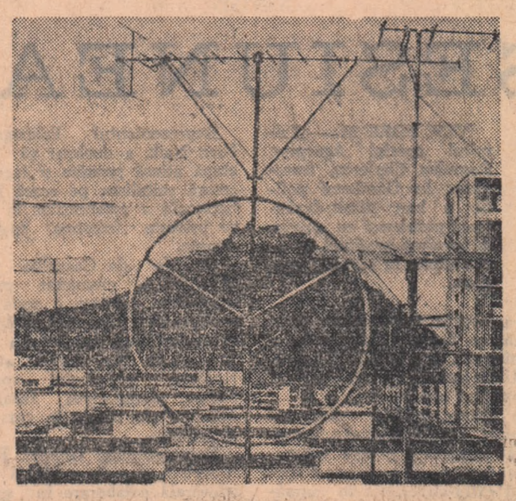

M. GODEANU — Tele... istorie

Pasiunea tinerilor fotoamatori de la Institutul de cercetări în construcții și economia construcțiilor a fost concretizată recent într-o expoziție deschisă în incinta institutului. Cu o tematică variată, de la priveliște naturală, la peisaj industrial, de la informația exactă, la metaforă — expoziția, rod al unei activități de-a lungul cîtorva ani, constituie o secțiune verticală în vîrsta mai tînără a patriei. Rețin în mod deosebit atenția imaginile: „Rezervat", „Geometrie concretizată", „Șeful", „Tele-istorie", „Răzeșul", „Martorul vremii", „Prea sus", „Măriuca", „Peisaj". Iată și cîteva din autorii lor: Oseph Cahane, Stoica Stelian, Mihai Godeanu, George Păun, Petre Bogdan, Mihai Stancu, Ion Stoicescu — majoritatea tehnicieni, desenatori, ingineri, cercetători.

O parte din fotografii au fost selectate pentru o expoziție raională.

H. Z.

VERNISAJUL UNEI EXPOZIȚII

Luni la ora 12 în foaierul Teatrului de comedie, va avea loc vernisajul expoziției de desene și monotipuri aparținînd cunoscutei graficiene Tia Peltz.

MODA „STUDENȚEASCĂ"

Pentru a nu mai exista dubii asupra ultimelor noutăți vestimentare la fete și băieți, cît și pentru a se evita exagerările provenite din... neinformare, „Arta modei" a prezentat recent studenților bucureșteni, moda de toamnă-iarnă. În aceeași seară, tot la Casa studenților care a găzduit această prezentare, spectatorii modelelor au fost și spectatori ai unui program de estradă susținut de Puica Igiroșanu și Aurelian Andreescu.

COMORI POPULARE

Explorarea vetrei folclorice din zona Porților de Fier a cunoscut în vara aceasta o intensă activitate. De curînd un colectiv de cadre didactice de la catedra de folclor a Universității din Timișoara, alcătuită din conf. univ. Nicolae Ursu, lectorii Deliu Petroiu, Teodor Tripcea, Gabriel Manolescu și asistentul Ion Popa, s-a întors cu o bogată recoltă de motive etnografice și piese folclorice. Benzile de magnetofon păstrează cîntece lirice și rituale, obiceiuri, din satele Orencova, Svinița, Berzasca; au fost reproduse piese de artă populară și motive istorice. Culegerea etnografilor bănățeni e destinată întocmirii unui complex de monografii folclorice ce se va realiza sub auspiciile Academiei Republicii Socialiste România.

O ÎNTÎMPLARE CU HAPPY-END

O întîmplare recentă cu happy-end la Constanța: învățătoarea Florica Bălan s-a prezentat la unitatea CEC nr. 1 din strada Ștefan cel Mare și a completat un formular prin care cerea să i se elibereze 100 de lei din soldul său de 1500 lei. O funcționară i-a luat formularul, alta l-a verificat, a treia, cu scrisul frumos, a înregistrat operațiunea în libret, a patra a transcris-o în coloanele unui caiet, în sfîrșit a cincea a efectuat plata confirmînd-o prin semnătură. Nu mică i-a fost mirarea învățătoarei cînd a constatat acasă că libretul ei trecuse printr-o rentabilă metamorfoză în urma căreia soldul îi crescuse la 14.900 de lei. Surpriza a fost imediat urmată de gestul omului cinstit: Florica Bălan s-a prezentat la unitate și a cerut anularea operațiunilor greșite.

JOCURI — ÎN FAȚA MICULUI ECRAN

ORIZONTAL: 1) Emisiune... la distanță, foarte apreciată datorită caracterului ei popular și emulativ — Atribut al unui erou al televiziunii de sîmbătă seara. 2) Solicitați la televiziune — Sonore la emisiunile de teatru. 3) Stă pe grumazul calului Fury din unele emisiuni duminicale pentru tineret — La intrarea în locuință... — Începe slalomul... 4) Numeral în univers... — Face legătura dintre televizor și antenă. 5) Rubrică cvasi-obligatorie în emisiunea „Intîlnire la ora 6" — La începutul lui octombrie... Comună în U.R.S.S. (R.S.F.S.R., regiunea Pskov). 6) La emisiunea „Buletin meteorologic", în dreapta ecranului — Prietenul de toate zilele al telespectatorului. 7) La început, aproape de început... — Zi în care există o emisiune matinală pentru cei mai tineri telespectatori. 8) Cu el se măsoară diametrul unui tub — Vorba gîștei! — Intră în emisiunile de teatru (sing.). 9) Verbul soarelui la ora cînd de obicei încep emisiunile de televiziune (inf.) — Epuizat. 10) Multe la emisiunile muzicale (sing.) — Came! 11) Instalația de la Casa Scînteii, care produce oscilațiile electromagnetice și retransmite prin antena sa emisiunile Studioului de televiziune București (pl.).

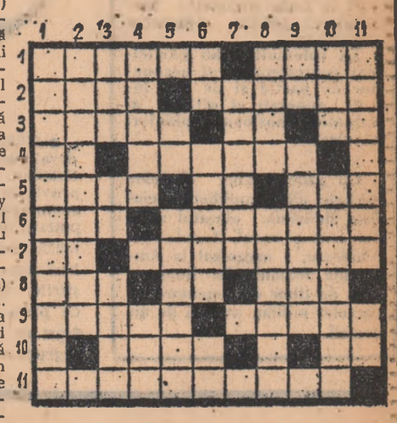

VERTICAL: 1) În programele filmelor transmise la Televiziune. 2) Tubul electronic videocaptor, utilizat la televiziune pentru a capta imaginile ce urmează a fi emise (traductor imagine-curent). 3) Am priceput! (interj.) — Dumitru Teodorescu — Trista zi fără emisiune! 4) Obiectul emisiunii „Mult e dulce și frumoasă...". 5) Lac legendar în vechiul Egipt. 6) Amari! — Facultate a omului (inf.). 6) Începe gerul... — Poate fi vizionată și ascultată într-o seară de operă (Belini) — Acut! 7) La opinci cu clopoței, într-o emisiune de jocuri populare românești. 8) Lumina lui seamănă cu cea a ecranului televizorului — Frecvența radio folosită într-un receptor. 9) Pană... forestieră — Plantă cu flori gălbui-portocalii și fructe negricioase, avînd proprietăți medicinale (pl.). 10) Sistem de măsură în fizică și în tehnică, avînd ca unități fundamentale cinematice și mecanice, metrul (pentru lungimi), tona (pentru mase) și secunda (pentru durate) — Suferă în urma unei năpaste sau a unei greșeli, cum ar fi o eroare judiciară, ca Richard Kimble din serialul pentru televiziune „Evadatul" (pl.). 11) L-a dus pe Emil Racoviță în Antarctica — Introducere și final la televiziune... Cuvinte mai puțin cunoscute: RVI, NOT, MTS.

V. SAVIN

TEATRE • CINEMA • TELEVIZIUNE

DUMINICĂ 22 OCTOMBRIE 1967

OPERA ROMÂNĂ: Frumoasa din pădurea adormită ora 11, Traviata — ora 19,30; **TEATRUL DE OPERETĂ:** Mamzelle Nitouche ora 10,30, Văduva veselă — ora 19,30; **TEATRUL NAȚIONAL „I. L. CARAGIALE" SALA Comedia:** Apus de soare ora 10, Zece zile care au zguduit lumea — premieră ora 19,30; **TEATRUL NAȚIONAL „I. L. CARAGIALE" sala Studio** Regina de Navara ora 15,30, Patima roșie ora 19,30; **TEATRUL „LUCIA STURDZA BULANDRA"** sala din b-dul. Schitu Măgureanu: Procesul Horia ora 10 și ora 15, Privește înapoi cu mînie ora 20; **TEATRUL „LUCIA STURDZA BULANDRA" sala Studio:** Privește înapoi cu mînie ora 10, Sfîntul Mitică Blajinu ora 15. Kean ora 20; **TEATRUL DE COMEDIE:** Opinia publică: ora 10,30, Capul de răţoi ora 20; **TEATRUL „C. I. NOTTARA" SALA MAGHERU:** Petru Rareș: ora 10,30, Lovitura ora 19,30; **TEATRUL „C. I. NOTTARA" sala Studio:** Absența unui violoncel ora 10,30 Spectacol, „Lucian Blaga" ora 15,30, Cînd luna e albastră — premieră ora 20; **TEATRUL „BARBU DELAVRANCEA"** Miorița ora 20; **TEATRUL ION CREANGĂ:** Sînziana și Pepelea ora 10 și ora 16; **TEATRUL ȚĂNDĂRICĂ:** Ileana Sînziana ora 11; **TEATRUL „C. TĂNASE" sala Savoy:** Parada revistei ora 19,30.

PROSTĂNACUL
— cinemascop —
rulează la Patria (orele 11,30; 14; 16,30; 19; 21,20), București (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15), Feroviar (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15), Excelsior (orele 8; 10,15; 12,45; 15,15; 17,45; 20,15), Modern (orele 9,30; 11,45; 16,30; 18,45; 21).

UN IDIOT LA PARIS
— cinemascop —
rulează la Republica (orele 9; 11; 13,15; 19; 21,15).

CINE CĂLĂREȘTE UN TIGRU?
rulează la Luceafărul (orele 9; 11; 13: 16,15; 18,15; 20,30), Grivița (orele 16; 18,15; 20,45), Arta (orele 15,30; 18: 20,30).

PASĂREA PHÖNIX
— cinemascop —
rulează la Capitol (orele 8,45; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30), Aurora (orele 8,45; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30).

SPARTACUS
(ambele serii)
— cinemascop —
rulează la Festival (orele 9; 12,30: 16,30; 20).

POVESTEA ȚARULUI SALTAN
rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

MARELE RESTAURANT
— cinemascop —
rulează la Lumina (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45).

BUNICUL, KYLIJAN ȘI EU
rulează la Doina(orele 11,30).

FRENCH CANCAN
rulează la Doina (orele 13,45; 16; 18.30; 20.45).

SUS MÎINILE, DOMNILOR POLIȚIȘTI!
rulează la Union (orele 15,30; (desene animate orele 18); 20,30, Munca (orele 16; 18,15; 20,30).

PARISUL VESEL — JOJE — FILOXERA — CONGRESUL LINGVIȘTILOR,
rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

SURCOUF, TIGRUL CELOR 7 MĂRI
— cinemascop —
rulează la Giulești (orele 10; 15,30; 18; 20,30), Lira (orele 15,30; 18; 20,30), Drumul Sării (orele 17,30; 20).

COMISARUL X
— cinemascop —
rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30).

RECOMPENSA
— cinemascop —
rulează la Dacia (orele 7,45 — 21 în continuare), Popular (orele 15,30; 18; 20,30).

ȘEFUL SECTORULUI SUFLETE
— cinemascop —
rulează la Buzești (orele 15,30; 18; 20,30).

OMUL PE CARE-L IUBESC
rulează la Crîngași (orele 15,30; 18; 20,30), Volga (orele 15,30: 18; 20,30)

FANTOMAS CONTRA SCOTLAND YARD
rulează la Bucegi (orele 10,30; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Floreasca (orele 9,30: 16; 18,30; 20,45).

TESTAMENTUL INCAȘULUI
— cinemascop —
rulează la Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30: 16,15; 18,30; 21).

CINE VOIA S-O UCIDĂ PE JESSIE?
— cinemascop —
rulează la Unirea (orele 15,45; 18; 20,15).

CASTELANII
rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,30), Moșilor (orele 16; 18,15; 20,30). Pacea (orele 16; 18; 20).

FARAONUL
— cinemascop —
(ambele serii)
rulează la Miorița (orele 15,30; 19,30), Flamura (orele 8,45; 12,30: 16,15; 20).

CUM SĂ FURI UN MILION
— cinemascop —
rulează la Viitorul (orele 15,30; 18; 20,45).

SECERIȘUL ROȘU
rulează la Colentina (orele (15,45; 18; 20,15).

DUMINICĂ 22 OCTOMBRIE 1967

9,02: Gimnastica de înviorare; 9,10: Teatru pentru copii și tineretul școlar: „Io, Mircea Voievod" de Dan Tărchilă. — Interpretează colectivul Teatrului din Oradea; 10,30: Emisiunea pentru sate; 12,15: Concert simfonic; 15,00: Fotbal: Steaua—F. C. Argeș; 18,00: Muzică populară românească; 18,30: Magazin III; 19,30: Telejurnalul de seară; 19,50: Desene animate; 20,00: Documente de piatră: Tomis; 20,20: Teatru în studio: „Noul locatar" de Eugen Ionescu cu un interviu filmat acordat de autor Televiziunii Române; 21,15: Povestiri din pădurea vieneză. Medalion Johann Strauss; 22,15: Carusel — varietăți de film; 23,00: Telejurnalul de noapte; 23,10: Telesport.

Cu prilejul Zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România pe ecranele Capitalei în săptămîna 23—29 octombrie vor rula următoarele scurt metraje în premieră:

● ÎNDEMNUL DATORIEI

la cinematograful București

● GRĂNICERII

la cinematograful Lumina

● SPRE CRESTE

la cinematograful Timpuri Noi.

Puternice demonstrații împotriva politicii S. U. A. în Vietnam

● În încheierea demonstrațiilor de protest împotriva războiului din Vietnam, la Washington au avut loc sîmbătă mari demonstrații în fața Pentagonului, la care au participat aproximativ 100 000 de persoane. Agenția ASSOCIATED PRESS scrie că *„începînd de vineri după-amiază Pentagonul seamănă cu o fortăreață pregătită pentru atac"*. De-a lungul întregului traseu parcurs de manifestanți și în fața Pentagonului au fost masate cele mai importante forțe de ordine, văzute vreodată la Washington : 2 000 de agenți aparținînd gărzii naționale, 4 000 de membri ai poliției militare, precum și 6 000 de parașutiști aparținînd diviziei a 82-a aeropurtate. Demonstrațiile, care s-au desfășurat în ultimele zile la chemarea Comitetului național al mobilizării pentru încetarea războiului din Vietnam, vor continua și duminică în capitala federală.

● Ziua internațională a Vietnamului" a fost marcată sîmbătă în întreaga Franță prin numeroase adunări și mitinguri de solidaritate cu lupta poporului vietnamez. La chemarea mișcării pentru pace zeci de mii de manifestanți din principalele orașe ale țării au cerut cu hotărîre încetarea bombardamentelor asupra Republicii Democrate Vietnam, curmarea agresiunii S.U.A., retragerea trupelor străine din Vietnamul de sud, recunoașterea Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud ca singur reprezentant autentic al populației sud-vietnameze.

● LA Stockholm au început sîmbătă lucrările Congresului extraordinar al Partidului Social Democrat Muncitoresc din Suedia.

În cuvîntarea rostită la deschiderea Congresului, președintele Partidului Social Democrat Muncitoresc din Suedia, primul ministru Tage Erlander, a condamnat agresiunea S.U.A. în Vietnam, relevînd pericolul pe care acest război îl reprezintă pentru cauza păcii în întreaga lume. „Cerem încetarea bombardamentelor întreprinse de aviația americană asupra teritoriului vietnamez, a declarat Tage Erlander, pentru că dorim să se creeze posibilitatea tratativelor și a păcii".

Noi amănunte privind „Venus-4"

Pe baza unor date obținute la Academia de Științe a U.R.S.S., agenția TASS a transmis amănunte în legătură cu zborul stației interplanetare sovietice „Venus-4" și cu unele rezultate științifice preliminare obținute de aceasta.

Stația a efectuat un complex de cercetări științifice în timpul zborului, în spațiul din jurul planetei și în atmosfera ei.

Stația „Venus-4" a fost compusă dintr-o cabină orbitală și un aparat care a coborît pe suprafața planetei. Greutatea totală a stației a fost de 1 106 kilograme. Ea a fost înzestrată cu un complex de aparate de radio, cu un sistem de aparate pentru alimentarea cu curent electric, pentru orientarea și stabilizarea ei, precum și pentru reglarea temperaturii.

Aparatul care a coborît pe suprafața planetei a fost destinat cercetărilor în atmosfera ei. El are o formă apropiată de o sferă cu diametrul de 1 metru, avînd greutatea de 383 kilograme. El a avut o cabină pentru aparate și una pentru parașute. Parașuta de frînare ca și cea principală s-au deschis automat după porțiunea de frînare aerodinamică, atunci cînd viteza coboară de la 10,7 mii de metri pe secundă la 300 de metri pe secundă. Parașutele au redus viteza aparatului pînă la cîțiva metri pe secundă. Înainte de start aparatul a fost sterilizat.

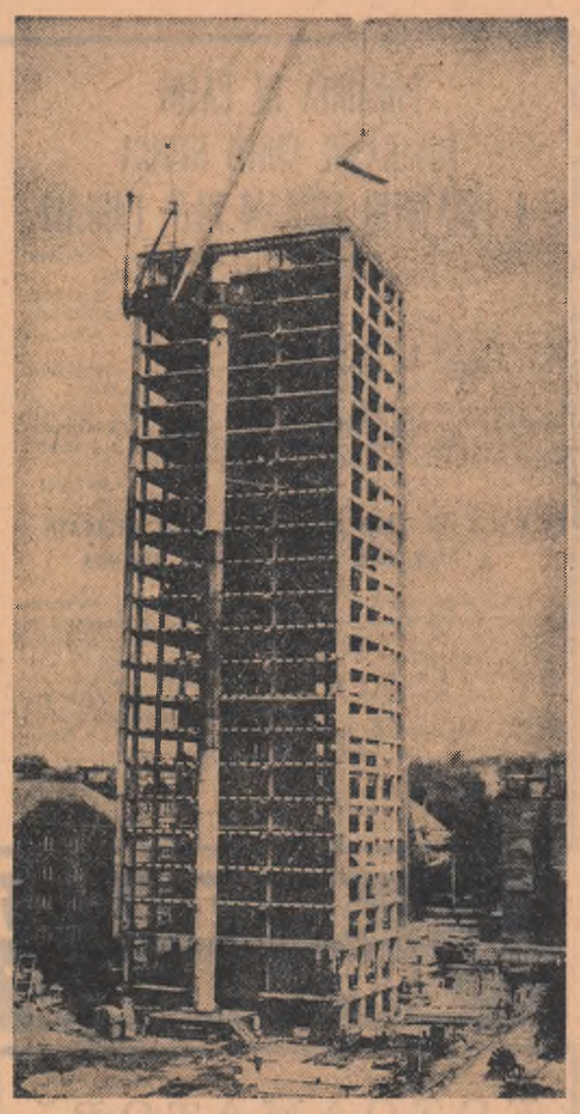

R. S. CEHOSLOVACĂ. Un bloc turn în construcție în orașul Ostrava.

de peste hotare

Vizita delegației P. C. R. în Suedia

Vineri după-amiază s-au încheiat la Stockholm convorbirile dintre delegația C.C. al P.C.R., condusă de tovarășul Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., și conducerea Partidului de stînga — comuniștii — din Suedia. Au participat tovarășii H. C. Hermansson, președintele partidului, Urban Karlsson, și Gunnel Granlid, membri ai Comitetului Executiv.

SESIUNEA O. N. U.

NEW YORK 21. — Trimisul special Agerpres, Romulus Căplescu, transmite : În Comitetul politic a luat sfîrșit dezbaterea problemei cu privire la folosirea spațiului extra-atmosferic în scopuri pașnice.

S-a hotărît transmiterea către Adunarea Generală a raportului Comitetului special al Națiunilor Unite pentru folosirea pașnică a spațiului cosmic.

În ultima ședință, delegatul Japoniei, Senjin Tsuruoka, a prezentat amănunte asupra programului japonez de cercetare a spațiului extra-atmosferic în următorii trei ani.

Reprezentantul Pakistanului, Niaz Naik, a declarat că noua etapă atinsă permite și face necesară stabilirea pe scară internațională a priorităților în ceea ce priveste folosirea spațiului cosmic.

Geraldo de Carvalho Silos (Brazilia) a enumerat printre rezultatele pozitive o serie de proiecte internaționale, subliniind în același timp necesitatea de a se acorda mai multă atenție studierii tehnologiei spațiale pentru identificarea resurselor naturale ale țărilor în curs de dezvoltare.

Reprezentantul Ghanei, R. M. Akwei, a scos în evidență că o adevărată colaborare în spațiul cosmic nu este posibilă atîta timp cît pe pămînt nu vor fi înlăturate suspiciunile nejustificate.

Milko Tarabanov (Bulgaria) și-a exprimat regretul că rezultatele obținute pînă acum în colaborarea spațială nu și-au găsit oglindirea în progrese pe calea dezarmării

★

În Comitetul politic special a început examinarea problemei politicii de apartheid a R.S. Africane.

Luînd cuvîntul, Abdulrahim Farah (Somalia), raportorul Comitetului special asupra politicii de apartheid a guvernului R.S.A., a declarat că în ultimul an nu s-au înregistrat progrese pe calea lichidării acestor practici rasiale.

„HOLD-UP INDUSTRIAL"

● Atac în pantaloni raiați ● Restructurări la Scotland Yard

„Timpurile cînd spărgătorii de bănci se sculau dimineața și-și spuneau : «Astă-seară voi da o nouă lovitură», au trecut. Sîntem în faza industrială a furturilor, a hold-up-urilor moderne" — nota cu amărăciune un ofițer al Scotland Yardului. După cum relata LE FIGARO aproape în fiecare lună ziarele londoneze anunță cu titluri pe mai multe coloane, cu lux de amănunte, o senzațională „lovitură". Aproape de fiecare dată, în pofida mijloacelor moderne de alarmă, poliția sosește la locul loviturii mai tîrziu, urmînd să constate doar pagubele.

Iată două din „dosarele" rămase încă nerezolvate aflate în custodia Scotland Yardului :

...Un „Jaguar" de utimul tip a oprit în fața clădirii cunoscutului cotidian „Times". Cinci oameni, îmbrăcați ca niște veritabili gentalemeni din City, cu pălării melon, umbrele și pantaloni raiați, au coborît din luxoasa limuzină. S-au oprit direct la primul etaj, chiar în momentul în care se efectuau plățile. În cîteva secunde, au imobilizat pe cei prezenți și au încărcat gențile cu lire, și-au dispărut la fel cum veniseră. Valoarea „Hold-up"-ului : șase sute cincizeci de mii franci.

...O după amiază obișnuită. Patru femei au trecut întîmplător pe lîngă un furgonet din care se auzeau strigăte și bătăi de pumni. S-a dat alarma, a sosit poliția. În mașină erau închiși trei gardieni ai Băncii Rotschild. În cursul dimineții aceleiași zile, primiseră însărcinarea să escorteze la Banca Angliei un transport de aur alcătuit din 144 lingouri, fiecare cîntărind 13 kg. Valoarea transportului 10,5 milioane franci.

Totul s-a petrecut cu o rapiditate care a stîrnit uimirea specialiștilor Scotland Yardului. La ora 10,10 s-a început încărcarea aurului. La ora 11,45 furgonetul s-a oprit pentru a lăsa la un bijutier, conform dispozițiilor primite, o cantitate de aur. Paznicii care au rămas în mașină au auzit semnalul convenit pentru primirea celui ce s-a dus să predea aurul bijutierului. Au deschis. Surpriză ! Un gaz care a pătruns în interior i-a sufocat și le-a paralizat orice tentativă de alarmă. Șoferul a fost adormit. Furgonetul a fost tras într-un garaj în curs de demolare. În 15 minute lingourile de aur, peste 1 800 kg, au fost transbordate în cîteva mașini particulare, care pe măsură ce-și primeau încărcătura dispăreau. Mașina cu cei gazați a fost ulterior scoasă din garaj și abandonată pe o stradă liniștită. Peste cîteva ore gardienii și-au revenit, și au dat primele semnale de alarmă...

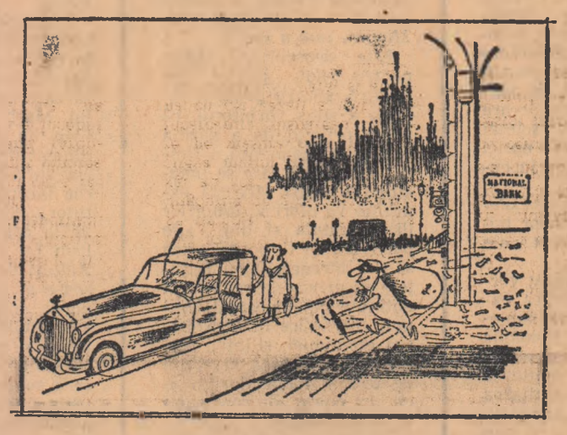

„Hold-up"-urile de acest gen ar putea alimenta nenumărate romane polițiste. Un lucru este cert : valoarea furturilor este în creștere de la un an la altul. În 1965 — 630 milioane franci ; în cursul anului trecut a fost furată suma impresionantă de circa 3 miliarde franci.

Creșterea criminalității și a delictelor grave (250 la 100 000 de locuitori în 1900 și 2 400 în 1965) a atras dezbaterile chiar în Camera Comunelor. O comisie însărcinată cu cercetarea activității poliției britanice a întocmit un raport pe baza căruia Ministerul de interne urmează să introducă o serie de reforme și restructurări la Scotland Yard. Se vizează centralizarea unităților de poliție, asigurarea unui contact permanent al agenților de pe teren cu cartierul general, dotarea cu noi mijloace tehnice. Pe plan juridic se propune înlocuirea actualei legislații alcătuită din texte și cutume juridice, unele datînd din Evul Mediu, cu un cod penal, pînă în prezent inexistent în Marea Britanie. Se urmărește adoptarea unei hotărîri în conformitate cu care decizia juriului să nu mai fie acordată pe baza unanimității, ci a majorității.

Autoritățile socotesc că aceste reforme ar fi absolut necesare în vederea diminuării numărului de delicte. Scepticii emit observația că s-a pierdut prea mult timp cu cercetarea și elaborarea acestor măsuri și că situația ar fi mult mai dificil de redresat decît lasă să se întrevadă concluziile oficiale.

IOAN TIMOFTE

pe scurt

● Cu ocazia Zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, locotenent-colonel Petre Constantin, ataşatul militar al României la Praga, și alți membri ai ambasadei au depus coroane de flori la cimitirile și monumentele eroilor români căzuți pe teritoriul Cehoslovaciei în lupta împotriva fascismului, pentru eliberarea acestei țări.

La solemnități au participat reprezentanți ai organelor de partid și de stat locale, generali și ofițeri ai armatei cehoslovace, pionieri și elevi.

Cu prilejul Zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, ataşatul militar, aero și naval, lt. col. Stan Vlădescu, a organizat la Ambasada română din Roma o gală de filme documentare cu caracter militar, urmată de un cocteil.

● TRUPELE guvernului federal care au ocupat joi orașul Calabar, un important port din provincia de sud-est, întreprind acum operațiuni de curățire împotriva elementelor rebele, relatează agenția France Presse citînd surse din Lagos. Potrivit știrilor transmise de agențiile de presă, trupele rebelilor blafrezi se retrag și încearcă să se regrupeze

● *LA Belgrad s-au încheiat convorbirile dintre delegația Federației industriașilor vest-germani și diverși reprezentanți ai vieții economice iugoslave. Comunicatul comun cu privire la aceste convorbiri relevă dorința reciprocă de a extinde relațiile economice dintre cele două țări. Părțile au subliniat necesitatea utilizării tuturor posibilităților în vederea sporirii volumului schimburilor de mărfuri, precum și a colaborării dintre firmele industriale iugoslave și vest-germane. S-a făcut, de asemenea, propunerea înființării unui Comitet economic permanent iugoslavo-vest-german, care ar urma să se ocupe de problemele curente ale colaborării economice bilaterale.*

● DIFICULTĂȚILE economice ale Angliei au fost agravate în ultimele zile de numeroase conflicte sociale, scrie agenția France Presse. Șomajul în Anglia depășește în prezent cifra de 560 000 persoane. La Londra se apreciază că aceasta este cea mai mare cifră înregistrată în luna octombrie din ultimii 27 de ani. Paralel cu grevele docherilor din numeroase porturi britanice, acțiunile de încetare a lucrului s-au extins și în alte ramuri de activitate. Astfel, muncitorii feroviari au participat vineri, în proporție de 50 la sută, la greve care au paralizat în mare măsură traficul de mărfuri.

● PARLAMENTUL uruguaian se află de cîteva zile în imposibilitate de a acționa din cauza absenței unui mare număr de deputați. (Din cei 129 de deputați la ședințe sînt prezenți aproximativ 30).

La Sydney s-a deschis cel de-al patrulea Tîrg Internațional, la care participă 400 firme din 12 țări, printre care și România. Țara noastră este prezentă pentru prima oară la această manifestare cu un oficiu comercial cu expunere de mostre. Întreprinderile de comerț exterior din țara noastră expun machete de instalații, bunuri de larg consum, mobilier și textile, materiale de construcție etc.

Presa australiană consacră ample articole participării României.

Conferința economică a țărilor în curs de dezvoltare din Asia, Africa și America Latină și-a continuat lucrările în comisii de lucru : Comisia pentru problemele economice generale, Comisia pentru produsele de bază, Comisia pentru produsele manufacturiere și semi-manufacturiere, Comisia pentru problemele financiare. Se așteaptă ca în următoarele zile rapoartele acestora să fie transmise Comitetului de redactare a actului final, care la rîndul său îl va prezenta ședinței plenare pentru a fi dezbătut de aceasta.

Grupurile regionale (asiatice, africane și cel al țărilor din America Latină) au ținut numeroase întruniri în timp ce contactele dintre delegații se înmulțesc.

● LA Detroit s-a anunțat realizarea unei înțelegeri de principiu între conducerea societății „Ford" și sindicatul celor 160 000 de greviști de la această societate. Înțelegerea corespunde în linii mari revendicărilor greviștilor privind contractul de muncă pe următorii trei ani.

DESPRE POEZIE, LA IZVOARELE BOSNEI

Mai întîi am ascultat poemul patetic al nașterii rîului Bosna murmurat de cele 100 de izvoare care-și dăruiesc undele aceleiași mătci. În parcul Vrelo Bosna din marginea orașului Sarajevo, înainte de a porni în călătoria de 200 de km rîul își adună cu trudă apele din izvoarele de la piciorul masivului Igman. Mai înainte de a se supune, însă, are loc o adevărată acțiune diversionistă a sutei de fîre de apă care se ascund în pămînt, se prefac în pîrîuri și iazuri cu păstrăvi, gonesc speriate pe sub poduri de lemn. Chemarea rîului este mai puternică, izvoarele se predau istovite, amestecîndu-și undele în Bosna. Spectacolul acesta țintuiește zecile de perechi de îndrăgostiți pe lunga aleie cu platani (3 km), o adevărată autostradă a iubirii unde circulația mașinilor este interzisă în favoarea romanticii trăsuri cu cai. Pretutindeni sînt asemenea locuri care semnifică un soi de nobilă rezistență a farmecului romantic la invazia civilizației moderne, altminteri victorioasă din necesitate.

În decorul acesta unde se săvîrșește nașterea grea a rîului Bosna, în vecinătatea aleii cu bătrînii ei platani și îndrăgostiți îl ascult pe Voislav Lubarda, tînăr prozator localnic, care îmi istorisește ascensiunea primei brigăzi proletare. În februarie 1942 a avut loc un marș istovitor peste masivul Igman, prin locul numit Mrazište (punctul cu cea mai joasă temperatură), printr-un aer de gheață (—40°). După cinci zile de mers, dintre toți, 120 au ajuns la destinație cu mîinile sau picioarele înghețate. La Focea, medicii au făcut intervenții chirurgicale : cu topoare.

Urmînd traseul partizanilor, o coloană de studenți însoțită de cercetași și foști ofițeri, poate fi văzută în fiecare an la 28 ianuarie plecînd de aici într-un „marș memorial" pînă la Focea — astăzi un mare spital modern. Spitalul — precizează povestitorul — este monumentul acelui act de dureros eroism.

După relatarea altor fapte ale partizanilor — a căror istorie interlocutorul meu o studiază cu pasiune — Voislav îmi vorbește despre sine, despre cărțile lui, despre „supratema" scriitorului, „Legendele vii" (titlul unui ciclu de povestiri în trei volume din care două au și apărut) înțeleg că urmăresc deslușirea resorturilor psihologice, morale și politice ale eroismului. Autorul a dat cuvîntul unor oameni simpli, lăsîndu-i să-și amintească faptele pe care le-au trăit. Atenția sa e dublă : în primul rînd un efort deosebit pentru a reînnoda firele unor fapte amintite la întîmplare în narațiuni nu veridice ci autentice ; apoi, pentru el este important cum își amintește interlocutorul și ce anume, din toate acestea rezultînd o optică demnă de consemnat și studiat. E adevărat, îmi spune el, acestea sînt niște fapte omenești dar e tulburător să înregistrezi acum reacția celor care le -au săvîrșit, acum cînd ele s-au cristalizat ca evenimente ale istoriei unui popor. În acest fel urmărește adevărul profund omenesc al eroismului ce a devenit istoric. „Am constatat — continuă el — că eroii mei, oameni simpli dealtminteri, au fost eroi nu pentru că s-au purtat ca niște supraoameni ci pentru că înainte de toate au luptat — și au învins — împotriva lor înșiși. Cineva este erou nu pentru că nu i-a fost frică ci pentru că și-a învins propria lui frică". În plus, tînărul prozator a ținut să adauge că eroii săi sînt nu numai oameni de o simplitate tulburătoare dar și tulburător de modești. I-a fost greu să le smulgă informații cu privire la propria lor persoană, de cele mai multe ori începînd să-și depene amintirile evocarea trecea repede asupra altora, asupra unor fapte despre care el, cel întrebat, ar putea avea o părere. Cărțile lui Voislav sînt foarte bine primite de opinia publică iugoslavă și, ceea ce este foarte important, elevii — tinerii, în general — sînt primii lor cititori.

Convorbirea noastră îl are în centru pe Dușko Trifunovici, cel mai îndrăgit poet din Sarajevo, poetul care la numeroasele seri de poezie face „săli pline", care este întîmpinat cu zîmbete prietenoase de fiecare al treilea om de pe stradă, și care, în fine, este privit de cei mai tineri poeți din oraș drept „mentorul" lor spiritual. Lăcătuș-mecanic într-un atelier al căilor ferate, tînărul poet de azi a demonstrat o perseverență demnă de stimă : Anul trecut a absolvit facultatea de filozofie, este autorul a patru volume dintre care două distinse cu importante premii. Voislav, spirit metodic, e și critic literar. Poetul i se pare o expresie fericită a unui „lirism strunit de luciditate". Se pare că așa și este. Mai sigur sînt însă din felul particular al ironiei diurne a poetului, din melancolia ușor jucată cu care mi-a evocat atmosfera orientală a orașului său „provincial", din surîsul sarcastic cu care mi-a împărtășit opinia sa despre acei cîțiva băieți cu plete lungi care treceau prin fața „Marei cafenele" din Belgrad unde ne-am cunoscut. Ceea ce urăște mai mult — mi-a spus — este imitația servilă care i se pare că se muncește zadarnic să acopere o tristă absență a originalității. Cînd porți hainele răscocite de altul nu numai că-i răscolești aceluia buzunarele și-i „împrumuți" moneda, însă tristețea este că haina de împrumut despre care vorbim te acoperă iluzoriu ca aerul ; de fapt te descoperă incapabil de personalitate.

Se pare că pe poet îl obsedează o nobilă teamă de a folosi descoperirile altora — bune ori rele. Vorbindu-mi de poezia lui îmi mărturisea cu mîndrie — justificată întrucît era vorba de o credință adîncă și nu de o declarație epatantă — că viața omului îi ajunge pentru a găsi în ea simbolurile poeziei sale. Asta l-a oprit să folosească marile simboluri eterne (soarele, lumina, întunericul). Înțeleg doar că ambiția acestui poet, nu străină altora din alte părți și unora de pe la noi, este de a găsi poezia prozei aparente sau, cu un termen cam compromis, poezia existenței cotidiene suficient de complexă și complicată, tulburător de complexă și complicată. Și, ca spre a-mi oferi un exemplu elocvent, roagă pe cineva să-mi traducă ceea ce el numește un „poem statistic" din care rețin doar atît că „în raport cu anul x sînt la acest nivel ; în comparație cu anul 1933 (anul nașterii poetului — n.n.) starea actuală a anilor mei este incomparabilă".

Vizitez, în compania lui Dușko Trifunovici „clubul intelectualilor" din Sarajevo. De fapt, n-am vizitat nimic, ci am ascultat cîteva entuziaste „declarații poetice" ale cîtorva dintre cei mai tineri și înflăcărați slujitori ai poeziei din Sarajevo. Este adevărat că poeții sînt niște iremediabil îndrăgostiți, chiar atunci cînd sînt obișnuiți spusele lor se încălzesc neobișnuit de intensitatea arderii lăuntrice, din care va țîșni sau nu lava poeziei adevărate. Redau cîteva asemenea declarații numai pentru uimitoarea lor „tipicitate" : Obradovici Tomislav (un tînăr masiv, cam de statura lui Adrian Păunescu dar cu o voce mai puțin tunătoare ; peste cîteva zile urma să fie încorporat) : „În general, cred că poezia trebuie să meargă deasupra granițelor concretului (ce flagrantă contradicție cu credința poetică a „mentorului" ! — n.n.), să se atingă de ceea ce este universal. Cred că dacă vom spune în mod simplu, în limbajul poporului problemele intelectului ne vom face datoria. Cred că structura poeziei trebuie să rezulte din îmbinarea armonioasă a acestor două antinomii : intelectul și inima".

Un extrem de tînăr poet, sfios ca o fată, de altfel și în primul an în învățămîntul rural : „Poezia este un mod de a fi, un mod de comportare firească, un mod de cunoaștere a lumii. Poezia devine tot mai mult o muncă spirituală serioasă pentru că e pătrunsă de preocuparea fundamentală a omului : existența. Obiectivitatea în poezie trebuie să fie totală, deși asta nu înseamnă că ea nu rămîne subiectivă. Poezia este o muzică a lumii pe care o ascult".

Ponderat, convins, cu ton egal, prozatorul Nenad Radanovici (un volum de povestiri apărut ; sub tipar, un roman : „Omul sfînt") : „Orice operă bună trebuie să posede o mitologie proprie a cărei justificare să izvorască din istoria poporului. În poezia de azi adesea mitologia este o chestiune particulară..."

Discuția, de fapt mai mult monologurile s-au încheiat aici. Cu o pedală nimerită.

C. STĂNESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii". Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Telefon 17.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".